

sigelser. Det er nemlig paa dette Punkt af Valglisternes Affattelse, at der meest trænges til at have nogen Tid for sig, medens, naar Indsigelserne ere afgjorte, den endeligt gjældende Liste vel med Lethed maa kunne affattes i den anden Halvdeel af Maaneden. — Under Nr. 17 foreligger et Forslag til en ny Paragraph, som kun gaaer ud paa, i Lighed med hvad jeg før antydede, at bringe den fornødne Consequents tilveie mellem Reglerne for Landsthingets Vedkommende og for Folkethingets Vedkommende. Det vil nemlig erindres, at den, som finder, at der med Urette er nægtet ham Valgret til Folkethinget ved Communalbestyrelsens Kjendelse, ifølge Lovforslagets § 20 kan indbringe Spørgsmaalet derom for Domstolene. I Regjeringens Udkast var det ikke berørt, hvorvidt de i § 59 og følgende Paragrapher omhandlede hviistbestattede Bølgere paa Landet i lignende Tilfælde, naar deres Paastand om at blive optagne paa Valglisten, af Valgbestyrelsen var bleven tilbageviist, kunde gjøre deres Ret i saa Henseende gjældende ved Domstolene. Der var først nogen Tvivl tilstede i Udvalget om, hvorvidt man skulde foreslaae Thinget at optage en Bestemmelse om, at ogsaa dette Spørgsmaal kunde bringes for Domstolene, men efter nærmere Overveielse bleve dog alle Udvalgets Medlemmer enige om, at det Nette vilde være her at have den samme Regel som med Hensyn til Valgretten til Folkethinget, og denne Udvalgets Anskuelse er støttet paa to Grunde. Den ene er den, at man i et ganske lignende Tilfælde, nemlig med Hensyn til Valgbarheden til Landsthinget efter Grundloven af 1849, i den tidligere Valglov havde en Forfrist om Afgang til Domstolene. Den anden Grund — og det er en Realitetsbetragtning — til Fordeel for en saadan Bestemmelse, som jeg skal tillade mig at fremhæve, er den, at man vel paa den ene Side kan sige, at der her er mindre Opsporring til at aabne Afgang til Domstolene, da der jo kun er Spørgsmaal om Dpgjørelsen af et Skattebeløb, men at paa den anden Side — selv affect fra den Autoritet for at tilstede Agangen til Domstolene, der ligger i den gamle Valglov af 1849 — selve de her stedsfundne Forhandlinger have viist os, hvorledes der virkelig kan optaae

Spørgsmaal om Fortolkningen af de herhenhørende Love, som ville have megen Betydning; de Herrer ville jo alle erindre den Forhandling, der under denne Sags 2den Behandling blev ført her om, hvad der skal forståes ved de Udtryk i § 63: „Afgifter, der ved selve Lovgivningen ere paalagte Brugeren.“ Udvalget har altsaa fundet, at det ogsaa fra Realitetens Side var i sin Orden, at dette Spørgsmaal maatte af den, der fandt sin Ret krænkert, kunne indbringes for Domstolene. Den hele Maade, hvorpaa de Paragrapher, hvorom der her er Tale, vare byggede, medførte imidlertid saa tillige Nødvendigheden af at gjøre nogle andre Forslag, som brøde deres nuværende Form. Udvalget har saaledes meent, at saa maatte § 61 slutte med sit andet Stykke, at derefter maatte den nye Paragraph, § 62, om Agangen til Domstolene, saalydende: „Den, hvem Valgret er nægtet ved Valgbestyrelsens Kjendelse, kan indbringe Spørgsmaalet til Afgjørelse ved Lov og Dom i Overensstemmelse med de i § 20 givne Regler“, indskydes, og at saa dernæst det 3die Stykke af § 61 maatte blive en ny Paragraph, men hvormed man da naturligt kunde forbinde det 1ste Stykke af den nuværende § 62 til een Paragraph, idet det, der omhandles i 1ste Stykke af § 62, nemlig Affattelsen af Tillægslisterne, staaer i en naturlig Forbindelse med Indholdet af sidste Stykke af § 61. Den næste Paragraph vil derefter komme til at begynde med 2det Stykke af § 62, og i samme har Udvalget saa foreslaaet at ombytte Ordet „naar“ med „saasnart“ for at betegne, at det paa dette Punkt gjælder om en hurtig Forretningssgang.

Maaskee maa det være mig tilladt i denne Sammenhæng at omtale de Endringsforslag, der ere stillede af mig alene. Dengang da Udvalget var samlet for at vedtage de fra det foreliggende Endringsforslag, derunder Forslaget til en ny § 62, indgif det nemlig det Dpmærksomhed, at, som Forslaget til denne nye Paragraph nu er stillet, vil Agangen til Domstolene være aabnet med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgret til Folkethinget og ligeledes med Hensyn til Spørgsmaalet om den almindelige Valgret til Landsthinget, samt fremdeles